

ARXIU MONTSERRAT PUJOL (Molins de Rei, 1897-1988).
Nadal 2010. Núm. 20. Felicitació.

JACINT VERDAGUER, *Roser de tot l'any*, Desembre, dia 27.

Infinitus est thesaurus. [Sv 7,14]

Aqueixes palletes que hi ha a l'Establia
comprar jo voldria,
Jesús del meu cor.

Per eixes palletes a pler donaria,
si a rius los tenia,
rius de pedreria,
munts de plata i or.

Aquest és l'any 2010 de la manifestació de la humanitat de Déu a Betlem, el de la gran Manifestació catalana del 10 de juliol a Barcelona, el de l'aparició de la www.monserratpujol.com i el de la dedicació pel Papa Benet XVI de l'actual basílica de la Sagrada Família, "la catedral d'Europa". S'hi notarà, també en aquest full.

Amb motiu del XXXV Congrés Eucarístic Internacional de Barcelona de l'any 1952, M. Pujol va escriure un poema de 128 versos en 32 estrofes. En copiem sis, incloses la primera i l'última.

AL TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA IL·LUMINAT

Temple sumptuós, de roques enflocades;
jardí sever, de troncs a mig florir;
palmes d'encís, que atrauen les mirades;
somni atrevit, de l'enyorat Gaudí.

No sé què tens que l'esperit captives,
i enllà d'enllà ens fas fitar l'esguard;
i la Família Santa al cor avives...
i ens corre el pensament com un isard.

Tu ets Natzaret, Betlem, l'àrid Egipte,
de la Santa Família tot ho enclous,
i ens mostres, fa molts anys, la teva cripta,
voltada de pacífics enrenous.

L'home genial, l'artífex de la pedra,
imprimí ací la força del seu braç;
seny català, ben lliure de tenebra...
Qui no el coneix, mirant la teva faç?

Tots en durem de palles al Pessebre;
que Déu farà que es tornin pur argent.
Quan en el cor, pel que és etern hi ha febre
tot esdevé més fàcil i plaent.

Mestre Gaudí: Figura venerable;
solemniament, des d'ara, us prometem
tenir un afany, a tot invulnerable,
per continuar el Temple que estimem.

VISCA CATALUNYA!

Visca, Visca Catalunya;
I els catalans, no ho cal dir;
Sense l'alè tot s'allunya,
Cada u fa el seu camí.
Ara, si el seny, la basarda

Acròstic. 14-2-80
MONTSERRAT PUJOL

Caducada hagués deixat,
Al capvespre i a la tarda,
Tot fóra mig orientat.
Ai! No ho sé si ho endevino;
L'home vol els fets concrets;
Ui, ui; potser desafino...
NYics, nyics, no donen esplets.
Apa, amunt! Mes, sense trets.

A la Biblioteca de Catalunya podeu trobar, catalogats, tots els llibres de Montserrat Pujol.

NADALA

M. PUJOL

Veniu-hi tots a vora l'Establia,
que el Bon Jesús rebrà vostres ofrenes;
veniu-hi tots, que la Verge Maria,

entre ses mans posant les nostres penes,
les tornarà tot goig i melodia.

ABRAÇADA ETERNA

DESIG

Presència inefable
d'un Déu tan petit
que dintre l'Estable
fa dia a la nit.

Tothom diu: "Què passa?
Per què hi ha claror?"
És que ara ens abraça
Déu Nostre Senyor.

Doneu-nos un cor gran
i una ànima ben dolça...
Volem ser com l'Infant
que neix entre la molsa.

*Veient més enllà del nas
de Sarkozy Nicolas...*

GITANETS DE PEUS BEN NUS...

Gitanets de peus ben nus
i de roba esmicolada
que de l'església a l'entrada
cerqueu no rebre un refús.

Qui sabés, amb pas lleuger,
trobar-vos en vostra ruta
tot mostrant-vos la batuta
que mena al camí del bé.

Trobant en vostre rescat
una vida rica i plena,
comprendre que ella us emmena
al goig de l'eternitat

Quina és la vostra missió?
Captar, arreu, tota la vida?
Qui sabés trobar la mida
per treure-us de l'abandó!

I fer-vos homes de seny
per a donar-vos coratge,
fent agradós el viatge
que a tots els mortals empeny.

MONTSERRAT PUJOL
1-6-75

NOTÍCIES

—La vila de Molins de Rei, en el marc de la Festa Major, el dia 29 de setembre del 2010, festa de Sant Miquel Arcàngel, va retre un merescut homentage a MIQUEL ARMENGOL quan es complia exactament el primer aniversari de la mort, a 62 anys, d'aquest polifacètic comunicador i dinamitzador cultural, que fou director de Ràdio Molins de Rei i que des de 1991 va impulsar durant dinou anys el Concurs de Poesia Mateu Janés – Montserrat Pujol. Reposi en pau.

—El dissabte 12 de juny del 2010 va tenir lloc, a la seva ciutat natal de Linares (Jaén), la beatificació de Manuel Lozano Garrido (1920-1971), "Lolo", periodista seglar invàlid i membre de l'Acció Catòlica d'aquella població. Va passar més de 28 anys en cadira de rodes, els 9 últims cec, però amb els seus llibres no parava de comunicar alegria. Montserrat Pujol, impressionada d'haver-ne llegit un, li va escriure i dedicar poemes. En podeu trobar al recull de l'autora *Ruta continuada*.

— Montserrat Pujol a la web. De l'article d'Agustí Esteve i Orozco de Nájara a *El Llaç* 457 (juny). "Poder fer una pàgina web dedicada a aquesta poetessa filla de Molins de Rei, va semblar-me una bona manera de donar un impuls al coneixement d'una persona molt estimada pels molinencs, però poc coneguda per a la resta d'habitants de la nostra estimada terra catalana. Aquesta era l'oportunitat que se'm presentava per poder fer un homenatge a la Montserrat Pujol, poetessa i –cosa més important– gran persona".

Fragment autobiogràfic de M. Pujol, de l'escrit "La trencada de cama" (23-IX-1957), inèdit.

"El dia 21 [de Desembre] em vaig llevar per primera vegada (...). Els primers dies només donava voltes a la taula semblant-me que no havia de caminar mai més, fent-me un dolor el turmell insuportable. El dia 1 de Gener em vaig arriscar a anar amb una cadira a telefonar a la Gertrudis, que va quedar sorpresa. A la tarda vaig donar alguna altra telefonada. Amb una gran por de caure em vaig anar arriscant i em servia també del bastó. Als quinze dies d'haver-me tret el guix vaig anar a veure el Doctor, que amb la seva autoritat em va fer donar alguns passos sola, fent unes grans batzegades. (...) Diada de S. Antoni 17 de Gener, vaig fer el dinar." **BON NADAL! FELIÇ 2011!**